

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 113/10
Luksemburg, 16 listopada 2010 r.

Wyrok w sprawie C-261/09
Gaetano Mantello

Sąd krajowy wydający europejski nakaz aresztowania jest uprawniony do stwierdzenia, że wcześniej wydane w jego porządku prawnym orzeczenie nie obejmuje tych samych czynów, których dotyczy nakaz

Organ sądowy, który zatrzymuje podejrzanego, zwykle nie może więc odmówić jego przekazania

Decyzja ramowa¹ w sprawie europejskiego nakazu aresztowania ma na celu uproszczenie i przyspieszenie procedur wydawania osób między państwami członkowskimi poprzez zniesienie złożoności i niebezpieczeństwa przewlekania postępowania, jakie wiążą się z politycznymi i administracyjnymi procedurami ekstradycyjnymi, w drodze ustanowienia systemu swobodnego przepływu orzeczeń sądowych opartego na zasadzie wzajemnego zaufania. Mechanizm europejskiego nakazu aresztowania opiera się na wysokim stopniu zaufania w stosunkach między państwami członkowskimi. Jego wykonanie można zawiesić jedynie w przypadku poważnego i trwałego naruszenia przez jedno z państw członkowskich zasad określonych w Karcie praw podstawowych. Ponadto, jeżeli wykonujący nakaz organ sądowy uważa informacje przekazane przez wydające nakaz państwo członkowskie za niewystarczające do celów podjęcia decyzji o przekazaniu, występuje do organu, który wydał nakaz, o bezzwłoczne przekazanie informacji uzupełniających.

Gaetano Mantello został w skazany w 2005 r. przez Tribunale di Catania (sąd w Katanii, Włochy) za nielegalne posiadanie kokainy w celu dalszej sprzedaży. Następnie odbył karę pozbawienia wolności w rzeczywistym wymiarze 10 miesięcy i 20 dni.

W 2008 r. ten sam sąd wydał przeciwko niemu europejski nakaz aresztowania, w związku z udziałem w latach 2004-2005 w handlu środkami odurzającymi w ramach zorganizowanej grupy w kilku miastach włoskich oraz w Niemczech.

Pod koniec 2008 r., powziąwszy na podstawie wpisu w systemie informacji Schengen (SIS) informację o nakazie aresztowania, organy niemieckie doprowadziły do zatrzymania G. Mantella. Tribunale di Catania – jako organ sądowy wydający nakaz – poinformował Oberlandesgericht Stuttgart (sąd apelacyjny kraju związkowego), że orzeczenie z 2005 r. nie stoi na przeszkodzie wykonaniu nakazu.

Oberlandesgericht zwrócił się jednak do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem, czy może sprzeciwić się wykonaniu tego nakazu aresztowania na podstawie zasady *ne bis in idem*, ponieważ już w trakcie postępowania, które zakończyło się skazaniem G. Mantella za posiadanie kokainy, włoskie organy ścigania posiadały wystarczające dowody, by ścigać go za handel narkotykami w ramach zorganizowanej grupy. Organy te jednak nie przedstawiły sędziemu śledczemu posiadanych informacji i dowodów ani nie wystąpiły w tym momencie o ściganie tych czynów, a to ze względu na dobro postępowania.

Zapytany po pierwsze o wykładnię pojęcia „te same czyny”, Trybunał stwierdził, że wykładnia przyjęta w orzecznictwie dotyczącym Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen² pozostaje

¹ Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190, s. 1).

² Konwencja wykonawcza do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. zawartego między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia

aktualna także w kontekście decyzji ramowej. Trybunał zauważył jednak, że wątpliwości sądu krajowego dotyczą w rzeczywistości raczej **pojęcia „prawomocnego orzeczenia”**. W niniejszej sprawie pojawia się bowiem zagadnienie, czy okoliczność, że w chwili gdy zapadał wyrok dotyczący posiadania środków odurzających (w 2005 r.) włoskie organy ścigania dysponowały dowodami dotyczącymi udziału oskarżonego w organizacji przestępczej, lecz nie przedłożyły ich ocenie Tribunale di Catania, uważając, że mogłoby to utrudnić prawidłowy przebieg postępowania, pozwala na uznanie, że istnieje już orzeczenie równoważne z prawomocnym orzeczeniem obejmującym czyny opisane w nakazie aresztowania.

Trybunał wskazał, że uważa się, że w stosunku do osoby poszukiwanej zapadło prawomocne orzeczenie obejmujące te same czyny, jeżeli w następstwie przeprowadzonego postępowania karnego prawo oskarżyciela publicznego do wniesienia oskarżenia ostatecznie wygasło. **Ta „prawomocność” orzeczenia podlega ocenie zgodnie z prawem tego państwa członkowskiego, w którym orzeczenie zostało wydane.** W konsekwencji **orzeczenie, które zgodnie z prawem państwa członkowskiego, w którym wszczęto postępowanie karne przeciwko danej osobie, nie powoduje definitywnie wygaśnięcia prawa oskarżyciela publicznego do oskarżenia o określone czyny na poziomie krajowym, nie stwarza przeszkody procesowej uniemożliwiającej ewentualne wszczęcie lub prowadzenie postępowania o te same czyny w jednym z pozostałych państw członkowskich Unii.**

Jeżeli organ sądowy wydający nakaz, w odpowiedzi na żądanie informacji przez organ sądowy wykonujący nakaz, wyraźnie stwierdzi – na podstawie swego prawa krajowego – że poprzednie orzeczenie wydane w jego porządku prawnym nie jest prawomocnym orzeczeniem obejmującym czyny wskazane w nakazie aresztowania, organ sądowy wykonujący nakaz co do zasady nie może odmówić wykonania europejskiego nakazu aresztowania.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez [„Europe by Satellite”](#) ☎ (+32) 2 2964106